

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 24 Lutego v. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE

St. Petersburg dnia 13 lutego.

Radca stanu *Willebrandt*, członek komisyyi spraw inflantskich, naylaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giey klasy.

D. 13 z. m. Panna *Ludmilla Łańska*, córka rzeczywistego radcy tajnego tego imienia; Panna *Nadzieja Chitrowo*, córka rzeczywistego radcy tajnego tegoż imienia; Panna *Marya Baszucka*, córka jenerała porucznika tego imienia; i Panna *Natalia Chitrowo*, córka radcy tajnego tego imienia, mianowane zostały pannami honorowemi dworu NN. Cesarzowych.

P. *Mikołay Szatilow*, należący do archiwum kollegium moskiewskiego spraw zagranicznych, i P. *Lambert Poniatowski*, urzędnik w ministeryum skarbu, mianowani zostali kamerjunkturami dworu J. C. M.

Podług gazety senackiey z dnia 11 stycznia, przez Naywyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu wydane:

Dnia 11 stycznia. Prezydent izby kryminalney sądu głównego gubernii nowgorodzkiey, *Pritupow*, przy zupełnem uwolnieniu ze służby za chwalebne jey przez lat 47 sprawowanie, otrzymał pensyi dożywotniey po 1350 r. na rok, a na jego miejsce naznaczony prezydentem radca dworu *Glinkin*, dotąd radca rządu gubernialnego teyże gubernii.

D. 21 stycz. Radca dworu *Afendik*, zostający w kancelaryi ministeryum skarbu, przeznaczony na rzadcę kancelaryi departamentu dóbr państwa, na miejsce radcy kollegialnego *Puzyrewskiego*, przeniesionego do oddziału rysunkowego w tymże departamencie.

Teyże daty. Naczelnikiem 4go oddziału departamentu dóbr państwa, przeznaczony radca tytularny *Tarapygyn*, zostający w tymże departamencie.

D. 2 lutego. Radca stanu *Peszczurow*, pełniący obowiązki ober-prokuratora w 2gim oddziale 6go departamentu Rządzącego Senatu, mianowany ober-prokurorem.

Rządzący Senat przez ukaz okólny pod 25 stycznia r. t. ogłosił, iż oberbergmeister 7mej klasy *Karol Berd* i radca tytularny *Bazyli Zwiezew*, otrzymali wyłączne na lat 10 przywileje, pierwszy na wynalezioną przez niego machinę do wiązania pieńki i lnu w buntę, a drugi na wynalezioną przez niego banią, za pomocą której z araku otrzymuje się wódka, w czystości i smaku przewyższająca wszystkie tego rodzaju wódki.

Nayjaśniejszy Cesarz Jegomość, gotowy zawsze zachęcać nauki pożyteczne, a szczególniey te, które się przykładają do wzrostu oświecenia publicznego, 2000 rubli za jeden exemplarz N. Panu złożony kazał przesłać kawalerowi *Filistri*, autorowi skróconey historyi rossyyskiey, ułożoney w tablicach synchronistycznych i chronologicznych z historyi powszechney, ozdobioney widokami i pomnikami, stosownemi do historyi rossyyskiey. Kawaler *Filistri* otrzymał od NN. Cesarzowych za pewną także liczbę exemplarzy tegoż dzieła dwa pierścienie brylantowe przy naylaskawszych listach; a od Jey Cesarzkiey Wysokości W. Xiężny *Maryi*, Xiężny dziedzicznej saskowemarskiey,

złotą tabakierę za exemplarz tego dzieła, który przyjąć raczyła.

Jego Cesarska Wysokość W. Xiążę *Michał* zaprenumerował dziesięć exemplarzy, a W. Xiężna *Alexandra* żądała jednego exemplarza od autora.

Ważne to dzieło przedsięwzięte i wykonane wśród tak szczęśliwych okoliczności, zalecające się ze swego układu i wykonania, dzieło za które autor pozyskał medal przeznaczony od Cesarzkiey akademii rossyyskiey, jest już przyjęte prawie po wszystkich pensjach i instytucjach petersburskich. Dostać go można u autora, w domu *Głazunowa*, naprzeciw *Lombardu*. Cena 40 rub. assyg.

Meteorologisci będą mogli uzupełnić swoje tablice obserwacyne z roku teraźniejszego, dowiedziawszy się, że w częściach wschodnich strony północney cesarstwa, gdzie zima srogość swoją wywiera, porę tę zmieniły wiatry łagodne, a mianowicie: w *Tobolsku*, gdzie śniegu prawie nie było; w *Berezowie* padał deszcz nawalny d. 16 grudnia, co jest zjawieniem niesłychanem pod tak wysoką szerokością, a tym mocniej zadziwiającem, że, jak wiadomo, zimno nabiera coraz większego stopnia, im bardziej się na wschód posuniemy.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 25 lutego.

Doszła tu wiadomość iż Xiążęta *Greccy Michał* i *Jan Suzzo* przybyli do *Lwowa*.

W przeciągu jednego roku umarło ośm osób, będących kawalerami orderu orła białego, do ich liczby należy Xiążę *Albert Sasko Cieszyński*.

P. *Jordaki Kupareńko* w niektóre dni, okazuje w *Marywili* swój teatr mechaniczno optyczny, widowisko to zasługuje na pochwałę znawców i amatorów.

AUSTRYA.

(z *Gdz. Lwow.*) *Wiedeń* dnia 13 lutego. Przypadające święto urodzin N. Pana na d. 12 b. m. przełożone z naywyższego rozkazu na niedzielę d. 10, obchodzone było ze zwykłą uroczystością.

Dnia 14. Zwłoki Jego Królewicowskiey Mości Xięcia *Alberta Sasko-Cieszyńskiego*, Królewica Polskiego, zmarłego, jak już donieśliśmy, po długiey chorobie w d. 10 b. m. po południu o godz. 2, pochowano wczoray o godz. 5 ze zwyczajną pogrzebem rodziny cesarskiej uroczystością. Powszechny smutek towarzyszył zmarłemu do grobu.

Jego Cesarska Mość raczył gubernatorowi uprzywilejowanego austriackiego narodowego banku, jako i całej dyrekcji bankowey, dać w dniu 24 stycznia wysłuchanie, podczas którego gubernator banku miał szczęście złożyć N. Panu wykazy korzyści instytutu z roku 1821, jako też najmocniejszy dzięki towarzystwa akcyynego za oycowską opiekę ciągle temu instytutowi okazywaną.

Daley postanowieniem naywyższem z d. 25 stycznia obranych nanowo znaczną większością na zgromadzeniu wydziału z d. 14 stycznia r. b. dyrektorami uprzyw. austr. narod. bank. C. K. uprzyw. hurtowników *Bernarda* kawalera *Eskelea*, *Jm. Pachera*, *Tadeusza Ur. Bergera*, *J. B. Barona Puthona* i *Józefa Heniksteina* raczył N. Pan w tym charakterze naylaskawiey potwierdzić.

HISZPANIA.

(z Kor. Warsz.) Madryt dnia 28 stycznia. Nie rozpoczęło się jeszcze w stanach rozprawianie nad projektami praw o wolności druku, i towarzystwach patryotycznych, lecz skutek tego rozprawiania nie jest wątpliwy. Wszystkie strony zatrwożone są gwałtownością, z jaką się duch demagogiczny u nas ukazuje. Rada stanu podała w tej mierze sposoby, z których dwa celniejsze są takie: 1) ustanowić junty cenzorskie; 2) zakazać władzom miejscowym schodzenia się na towarzystwa patryotyczne dla tworzenia junt, będących tém rzeczywiście, czém były niegdyś we Francyi wydziały rewolucyjne. Dwa te zaradcze sposoby zapewne będą przyjęte na stanach, jeżeli tylko fakcya demagogiczna nanowu się nie wzmoże i nie przeważy. Przywiązani do monarchii konstytucyjnej lękają się nowych stanów, do których składu wybrano prawie wszystkich, mianych za nieprzychylnych monarchii. Utrzymuje się zawsze wieść, że najpierwszym prezesem nowych stanów będzie obrany generał Riego.

Wiadomo już, iż Król mianował ministrem spraw zagranicznych margrabię Santa-Cruz; ministrem wojny generała Cienfuegos Jovellanos; ministrem przychodów Pana Lopez Ballesteros. Pierwszy wymówił się od przyjęcia ministerium nieposobnością sprawienia się chwalebnie na tak chlubnym urzędzie; powiedział nawet rozmawiając z Królem, iż nie jest tyle wymownym, aby mógł podczas rozpraw odpowiadać stanom jak należy. Matka jego Xieźna Ossuna mocno prosiła Króla, aby go uwolnił od ministerium, twierdząc, iż są nierównie bieglejsi od niego dyplomacy; wszakże Król nie przyjął do dziś dnia żadney ze strony tego margrabięgo wymówki. Drugi, P. Cienfuegos, jest to 70letni staruszek, głuchy i prawie ślepy, nieznanym w nowym wojsku, lecz z dawną gorliwą obroną oyczyzny swojej, dla której swą młodość i majątek poświęcił. Jest tylko obawa, ażeby wiek jego podeszły nie był mu przeszkodą do usilney pracy, jakiej obecne okoliczności wymagają. Trzeci Lopez Ballesteros, nie uchodzi za człowieka wielkich talentów; ale ma być nader pracowity, i jest niezłomnego umysłu.

Irun dnia 1 lutego. Przeciwno nowemu systematowi konstytucyjnemu wzięła się do broni wszystka młodzież w wielu miejscach starey Kastylii, a mianowicie mieszkańcy wiejscy. Zebrali już oni korpus 2000 ludzi, który na trzy części podzielili. W Burgos wszyscy są w wielkiej niepokojności. Osoby znane z liberalności nie mogą się o ćwierć mili z miasta oddalić. Ogłoszono tam prawo wojenne, i prawie codziennie kapitan jenerałny wyprawia gońców do rządu i do dowódców wojska w Valladolid, Vittoria i Pampelunie z żądaniem, aby całe swe wojsko pod Burgos ściągnęli. Powszechne jest mniemanie, że pleban Merino stanął znówu na czele rokoszanów.

ANGLIA.

(z Kor. War.) Londyn d. 12 lutego. Zdarzył się nieszczęśliwy przypadek niedaleko Bardon w hrabstwie Kork w Irlandyi. Policjant z Clonakilty był wysłany przez kapitana Hungerford dla poymania człowieka, który potajemnie wódkę dystylłował, nie opłacając akcyzy. Gdy go poymano, 500 chłopów zgromadziło się, i rzucając na policyjanta kamieniami okazywali chęć uwolnienia więźnia. Kapitan żądał, aby go posłuchano; co gdy nastąpiło, rzekł, iż jeżeli chłopci swego nieprzystoynego postępowania nie zmieniają, każe zastrzelić więźnia. Chłopcy mieli to jednak za próżny postrach, i rzucali wciąż kamieniami, lecz kapitan dopełniając przyrzeczenia, w jednej chwili położył trupem u nóg swoich nieszczęśliwego człowieka nazwiskiem Buckley, a policyjanci dali przeszło 60 razy ognia, i rozpedzili chłopów, ale kilku zabili i ranili.

Podług odebranych wiadomości z Irlandyi, rozruchy coraz bardziej się tam szerzą. White Boys, czyli białe chłopcy, (tak się rokoszanie tameczni nazywają) napadli w rozmaitych miejscach domy, i zabrali gwałtem broń i inne potrzeby wojenne. Rokoszanie pod następującemi warunkami obiecują broń złożyć, i przysiądź na wier-

ność Królowi: 1) jeżeli wszyscy schwytani chłopcy będą uwolnieni; 2) jeżeli zniesione będą dziesięciny i podatek od okien; 3) jeżeli dzierżawy dóbr, w stosunku do terażniejszej ceny do trzeciej części zmniejszone będą.

W hrabstwie Kork poprzylepiano kartki z takim oświadczeniem: *Nie prowadzimy wojny przeciw Królowi, lub jego rządowi. Jeżeli żąda naszej usługi, poświęcimy dla niego krew naszą do ostatniej kropli. Nie prowadzimy wojny przeciw równemu nam człowiekowi z przyczyny jego religii, gdyż o to niech się przed Stwórcą rozprawi. Lecz prowadzimy wieczną wojnę przeciw poborcom: ponieważ oni nas, nasze dzieci i nasze domy pozabawili wszystkich, co służy do usmierzenia głodu i zimna; ponieważ przyprowadzili nas do największej rozpacz.*

Zgromadzenia rolnicze odbywają się po niektórych prowincjach królestwa. Dnia 18 stycznia zebrało się w Exeter przeszło 500 naznakomitszych posiadaczy dóbr. Urządzili podać do Parlamentu petycyę, wystawiającą smutny stan włóścian. Dr. Tucker miał mowę przy wielkich okrzykach radości, w której między innemi zapytał się: dla czego Lord Arden pobiera ciągle 32,000 fun. sterlingów (1,280,000 zł. pol.) nie mając nic do czynienia, chyba tyle, iż co kwartał napisze kwit z odebranej placy, i że się z 50 razy pokazał w swoim wydziale. Wniósł, aby zniesione były urzędy nieczynne. Chciał, aby się natychmiast udać do Króla i oświadczyć mu, iż lud potrzebuje wprowadzić lekarza, ale nie olejkarza, uczonego prawnika, ale nie bakalarza. Jeżeli jest zamiarem zaprowadzić oszczędność, niepowinny przedsięwzięte w tej mierze środki ściągać się do obryzunków z séra, ani okruszyn ze świec, lecz do szczurów i myszy, które całe séry i świece pożerać mogą. (*Śmiech*).

Wizernnek Napoleona roboty P. Lefevre przedano w tych dniach przez publiczną licytacją za 310 gwineów (620 cz. zł.)

WŁOCHY.

(z Korr. Warsz.) Rzym dnia 26 stycznia. Doszła tu wiadomość z Sycylii, że w Palermie odkryto spisek, którego zamiarem były *Nieszpory Sycylijskie*. W skutek tego odkrycia wiele osób wzięto i uwięziono; a jenerał austriacki Wallmoden wyszedł z Palermu z swoim wojskiem, i ogłosił toż miasto za będące w stanie oblężenia.

FRANCYA.

(z Korr. Warsz.) Paryż dnia 12 lutego. Oprócz 40,000 młodzieży, powołanej ustawą królewską z klasy 1821 do służby wojskowej, wyszła druga ustawa powołująca natychmiast wszystkie młodzież z klas roku 1819 i 1820.

Jenerał Gourgaud pojął za żonę córkę hrabiego Roederer, a świadkami ślubu jego byli jenerałowie Bertrand, Drouet i Montholon.

Wczoraj wieczorem wyjechał stąd goniec poselstwa rosyjskiego do Petersburga, a dziś rano goniec poselstwa austriackiego do Wiednia.

(z Kur. Warsz.) W Paryżu nauczyciele języka greckiego tak wiele teraz mają uczniów, iż już czas im nie wystarcza do dodawania lekcyi. Teraz w Paryżu znajduje się przeszło 400 polaków z rozmaitych prowincyi.

Król zezwolił, aby kosztem Xcica Eugeniusza, byłego vice Króla włoskiego, i Xieźney Hortensyi, byłey Królowey holenderskiej, był wystawiony w kaplicy S. Mikołaja grobowiec dla *Józefiny*, pierwszej małżonki Napoleona.

Ważna sprawa wytoczona w trybunale paryżkim zajmuje teraz wszystkich, idzie rzecz o testament Napoleona, między tymi, którzy mają zapisy, a bankierem *Lafitte*, u którego były summy złożone. Najsławniejsi adwokaci francuzcy bronią stron obudwu.

W rocznicę śmierci Xiecia Berry odbyło się żałobne nabożeństwo po wszystkich kościołach. Teatra były zamknięte, a niektóre gazety wyszły z czarną obwódką.

W Paryżu teraz wychodzi 30 rozmaitych dzienników i gazet.

Niektóre gazety paryżkie donoszą, iż przybiegł goniec z Madrytu z doniesieniem zwiastującym wielkie nieszczęście dla Hiszpanii, lecz inne wiadomości zbijają tę pogłoskę.

TURCYA.

Dostrzegacz austriacki donosi z Wiednia pod d. 18 lutego, co następuje.

„Popług najnowszych wiadomości z *Konstantynopola* pod 25 stycznia, zaszły tam znowu odmiany w osadzeniu wyższych i niższych urzędów stanu. *Defterdar* (minister skarbu) *Attaulah Efendi* oddalony został z urzędu dnia 18; miejsce po nim otrzymał jeden z podwładnych urzędników w ministerjum skarbu, imieniem *Mustafa Efendi*. *Szehirem Emini* czyli dowódcą miasta mianowany jest przeszły dowódca karawany pielgrzymów do Mekki, nazwiskiem *Elhadż Nasyf Mehmed Efendi*.

„We trzy dni później t. j. 21, zaszły daleko ważniejsze i bardziej zastanawiające odmiany. *Niszandży* (sekretarz stanu do cyfry W. Sultana) *Dżanib Salih Efendi*, który wiele pierwszych urzędów stanu po kilkakroć sprawował, po skończonem zgromadzeniu rady, przyodziały został honorowym kaftanem jako *Czausz-Baszy* (marszałek państwa); a *Halet Efendi*, który od dość dawnego czasu nie był na żadnym stałym urzędzie, ale zawsze w wielkich łaskach u Sultana, zasiadał i miał głos w dywanie, otrzymał kaftan honorowy jako *Niszandży Efendi*. Przeszłemu *Czausz Baszy*, *Hairullach Efendi*, poruczone zostało również kosztowne jak i niebezpieczne przywództwo tegorocznej karawany pielgrzymów do Mekki. *Basza* syryjski donosi urzędowie, że oddział *Wehabitów* odważył się uderzyć przeszłego roku na karawanę pielgrzymów, ale rozprzedzeni zostali przez wojska *Baszy*. Razem z doniesieniem temi przysłano wiele głów wehabitom poucinych.

„Porta uznała za potrzebne, zabezpieczyć się od osób biskupów z *Efezu*, *Nikomedyi*, *Smirny*, *Saloniki* i z *Derkon* (Teropia). Sprowadzono ich do *Konstantynopola*, gdzie zostają pod dozorem *Bostandży Baszy*. Obchodzą się z nimi z największym poważaniem, mają dobre i przystoynie mieszkania i mogą przyjmować codziennie odwiedziny swoich agentów w stolicy. Srodek ten wskazany został przez samegoż patriarchę greckiego, a to, jak twierdzą, z nader ważnych przyczyn.

„Otrzymaliśmy też przez *Konstantynopol* jeszcze następujące wiadomości:

„Przedsięwzięte przez greków uderzenie na *Napoli di Romania* całkiem się nie powiodło, oblegający ponieśli też znaczną stratę. Zamiarem powstańców było, uderzyć na twierdzę tę razem od morza i lądu, i spodziewano się, że przy pomocy uzbrojonych *Hydryotami* i *Ipsaryotami* okrętów, uderzenie to będzie pomyślne, i że się załoga natychmiast podda. Ale przez jakieś nieporozumienie zaszło przed samem uderzeniem, wojska lądowe zaczęły działać przed nadejściem okrętów; załoga zaś korzystając z tej okoliczności, uczyniła wycieczkę, położyła trupem około tysiąca greków, i przymusiła resztę do ucieczki. We dwa dni później przybyły okręty pod twierdzę, i odparte zostały także ze stratą.

„Mieszkańcy wyspy *Thaso* (jednej z najbardziej ku północy leżących wysp *Archipelagu*) opuścili sprawę buntu, a korzystając z ofiarowanego sobie od Porty przebaczenia, poddali się władzy W. Sultana.

„Na wyspie *Kandyi*, miasto *Canea* jest ciągle opasane przez *Sfakiotów*, przez których niedawno wojska tureckie pobić zostały na równinach.

Oddział floty powstańców pod dowództwem *Maurocordato*, mieli turcy niedawno pobić na wodach pod *Patras*. Tymczasem korsarze greccy zabierają często okręty tureckie, które zawieszaniem bandery tureckiej oszukują.

W *Smyrnie* po ostatnich tam zaburzeniach w listopadzie nie zaszło nic tak znaczącego, coby spokojność zamieszać mogło. Najmniejsze bezprawia są najsurowiej śledzone i bez żadnego pobłażania karane. Roztropna przezorność nie ogła-

szania okrucieństw greckich po zajęciu *Tripolizy*, przyłożyła się niemało do utrzymania spokojności. W *Scala nuova*, po śmierci *Kallinder Baszy* wybuchnęły krwawe zaburzenia, które jednak przez nowego rządę prędko uśmierzone zostały.

„Przybyły d. 23 stycznia z *Janiny* do *Prevesa* tatar przywiozł wiadomość o wzięciu warownego zamku *Janina*, gdzie się *Ali Basza* był schronił. Nazamek ten szczególnie wymierzona była bateria, wystawiona przez neapolitańskiego inżyniera *Caratto*, który porzucił *Ali Baszę* i przeszedł do turków. *Ali Basza* miał się schronić tylko z 78 ludźmi do cytadelli *Zedecale*.

„Podług późniejszych wiadomości z *Prevesa* pod d. 1 t. m., *Ali Basza* w swoim obecnym stanie rozpaczy, wyprawił prawie wszystkich tych, którzy za nim do cytadelli poszli, i nie zatrzymał nikogo przy sobie, tylko swoją żonę rodem greczynkę, dwie inne kobiety, swego podskarbię i sześciu innych powiernych, dla których ma dostateczny zapas żywności. Zapewniają, że *Ali Basza* ma 2000 beczek prochu w minach cytadelli. *Churszyd Basza*, dowódca tureckiego wojska oblegającego *Janinę*, kazał uwiadomić *Alego*, że *Ismailowi Baszy* i *Hussanowi Baszy* ucięto głowy z rozkazu W. Sultana, na co *Ali* odpowiedział, że ani jego głowa, ani jego popioły, nie będą zhańbione, co wskazywać się zdaje jego postanowienie wysadzenia siebie w ostatnim razie na powietrze.“

Dalej czytamy w tymże *Dostrzegaczu austriackim* z *Wiednia* pod d. 20 lutego co następuje:

„Przytoczone (powyżey) przez nas doniesienia z *Prewezy* zawierają jeszcze dość ciekawe szczegóły o ówczesnym stanie rzeczy w *Albanii*.

„Grecy, po 22dniowym pobycie w mieście *Arta* (które cytadelli nigdy w mocy swęj nie mieli), na pogłoskę, że *Omer Basza* z bratem swoim na drodze *Cinque Pozzi* (pięciu studni) ze znacznem wojskiem przeciw nim ciągnie, ustąpili w wielkim nieładzie z tego miasta, które wprzód jeszcze do gruntu zburzyli, zostawując wśród tych rozwalin rodziny greckie na ostatnią nędzę.

„Los tego miasta i powszechne zniszczenie kraju sprawiły podobno odmianę w umyśle mieszkańców. Nadzieje ich na *Ali Baszę*, które i tak z niedowierzaniem były połączone, spełzły na niczem: opierać się samym przeciw całej potęgze tureckiej, uznają za niepodobne; od morejczyków niczego się też nadal spodziewać nie mogą; ze wszystkich stron słychać tylko złorzeczenia przeciw tym, którzy fanatyczną albo zdradliwą poradą sprowadzili taką klęskę na miliony niewinnych. Dowódcy tureccy korzystając z tego stanu umysłów, starają się nakłonić albańczyków do posłuszeństwa. *Churszyd Basza* rozpoczął układy z wielu ich pokoleniami, a mianowicie z *Suliotami*, uważanymi zawsze za najwaleczniejszych i najeżrowszych, i układy te, podług wiadomości przywiezionych przez *Bimbaszę* czyli półkownika tureckiego, do *Prevesa*, doprowadziły już do zawarcia konwencji. Podług tej *Churszyd Basza*, imieniem W. Sultana, zaręczył *Suliotom* potwierdzenie wszystkich służących im dawniej praw i wolności, z dodaniem jeszcze wielu wynagrodzeń i odznaczeń. Z drugiej strony *Sulioi* obowiązali się znieść twierdzę *Suli*, dla usunięcia na przyszłość wszelkich powodów do nieporozumień między nimi a Portą. Przytem *Churszyd Basza* udarował przebaczeniem i wolnością młodego *Hussein* syna *Muktar-Baszy*, oraz wnuka *Ali Baszy*, który go *suliotom* w zakład był oddał i pozwolił mu mieszkać w *Argiro Castro*.

„A że wiadomość o tych układach sprawiła wielką obawę między grekami w *Morei*, przeto kapitan *Colocotroni* wyruszył w 5 czy 6 tysięcy wojska z *Missolungi* do *Akarnanii*, aby rzeczy tej, jeśli podobno, nadadź inny kierunek; jednakże skutek tego przedsięwzięcia był bardzo wątpliwym, gdyż *Churszyd Basza* może teraz podług swej chęci użyć większą część wojsk swoich, a nadto blizki upadek *Ali Baszy* odmieni całą postać rzeczy w tych okolicach.

„Smutny jest los cudzoziemców (dodaje *Dostrzegacz Austriacki*), którzy z własnego przywidzenia albo przez złych doradców uwiedzeni, wplątali się w sprawę zbuntowanych greków. Od samych greków odepchnięci, albo niedostatkami do szukania powrotu, przymuszeni, błakają się z miejsca na miejsce, azali gdzie pomocy nie znajdą.“

N I E M C Y.

(z *Kur. Warsz.*) Zmarły Królewic polski Xiąże Sasko Cieszyński zapisał cały swój nieruchomy majątek arcy xięciu Karolowi bratu Cesarza Austr., kosztowny zaś skarbiec dworowi Saskiemu. Dawniej ten Xiąże miał intraty na dzień 25,000 reńskich.

Dworski otruty na maskaradzie w Kassel był w towarzystwie z Xięciem Fryderykiem najbliższym w następstwie tronu, Xiąże przemienił ubiór maskowy z tymże dworskim, jest więc domysł, że chciano otruć Xięcia, którego uratowała przemiana ubioru.

Jedna z gazet niemieckich donosi o pogłosce, iż w następującym kwietniu odprawi się w *Warszawie* kongres, na którym nie tylko interesa tureckie, ale nawet hiszpańskie i portugalskie mają być ułatwiane. Ze strony Francji mają na tenże kongres przybyć Xiąże *Richelieu* i *P. Rayneval*.

Uniwersytet w *Jena* otrzymał nowy statut, są to ulepszenia nader dogodne tak dla uczących, jak dla uczących się.

Do Sztutgardu doszła wiadomość, iż bawiąca we *Florencji* małżonka Xcia *Wilhelma Wirtemberskiego*, mająca lat 45, umarła. Już to kilka osób z rodzin xiążęcych niemieckich podróżujących po *Włoszech* tamże żyć przestało.

Gazeta berlińska *Voss'a* obchodziła Jubileusz stułetniego swego istnienia.

Uważają w Niemczech, że *lwowska* gazeta od niejakiego czasu nie stanowszego nie donosi z *Multan* i *Woloszczyzny*.

W *Gandawie* także młoda panienka rodem z *Anglii* przyjęła wiarę katolicką, matka jej zagniosła o to do rządu reklamacyą.

Następca tronu bawarskiego często bywa na posiedzeniach sejmowych.

(z *Rozm. Lwow.*) *Lipsk*. Jarmark noworoczny był tak lichy, iż jeszcze przed kilku laty chciało go zupełnie zaniechać. Sukna poślednie miały cokolwiek pokupu; za to też towarów jedwabnych i należących do zbytku bardzo mało przedano. Targ na Boże narodzenie był dla tutejszych kramarzy nierównie pomyślniejszy jak sami jarmark. Na owczą wełnę czeską i morawską były znaczne pokupy; przedniey wełny saskiej merynosowej i elektorskiej, nie było wcale na targu. Angliacy i francuzi zakupują ją każdego roku zaraz przy strzyży. Handel książek, poczuł także skutki taniości zboża, równie jak wszystkie inne gałęzie handlu i rękodzielnie. Trzecia część pras drukarskich odpoczywa wraz z pracownikami; mamy tu 23 drukarni; będzie więc nie małą rzeczą, gdy ta odnoga zarobku ustanie.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W piśmie peryodycznym, wydawanem w *Petersburgu* przez *P. Tadeusza Bulharyna* pod tytułem: *Archiwum Północne*, w numerze I na str. 38, czytamy następujące doniesienie: „w *Redakcyi Archiwum Północnego* znajduje się rękopism z biblioteki xiążąt *Radziwiłłów*, składający się z 551 stronie in folio, pisany w języku rosyjskim, polskim i łacińskim, pod tytułem: *Acta publica rerum polonicarum spectantia sub Sigism. III. R. Pol. tempora belli Moscovitici*, 1615 et 1616. Zrysow pisma różney ręki daje się postrzegać, że rękopism ten spółczesny jest swoim wypadkom. Znajdują się w nim: Dyploma umowy *Bojarów Ruskich* z *Hetmanem Żółkiewskim*, o wyborze królewica *Władysława* na *Carstwo*; dalej następuje dziennik podróży i wszystkich działów kommissarzy polskich. Dziennik podróży zaczyna się dnia 1 sierpnia 1615, z miasteczka *Mo-*

łodeczny: w nim porządkiem chronologicznym są zapisane wszystkie papiery urzędowe, które wchodziły do kancelaryi tej kommissyi i które z niej wychodziły, jako: instrukcyje, otrzymane od Króla i Panów Rady polskiej, listy i Dyplomata w różnych materyach od *Dumy Bojarów rosyjskich*, wojewodów, i t. d. Z rosyjskich listów i dyplomatów najwięcej jest w tym zbiorze pisanych od *bojara*, wojewody i namiestnika *smoleńskiego* Xiążęcia *Jana Andrzejewicza Chowańskiego*, Xiążęcia *Jana Michajłowicza Worotyńskiego*, *bojara* i namiestnika *niżehorodzkiego*, Xiążęcia *Alexego Jurjewicza Sickingo*, *okolniczego jarosławskiego*, *Artemiusza Wasilewicza Izmajłowa*, namiestnika *kaluzkiego* i innych. Dyplomata i listy pisane w imieniu carskiem do króla *Zygmunta*, do wielkich postów polskich, do Xiążęcia *Krzysztofa Kazimirskiego*, do biskupa *kijowskiego*, do *Karola Chodkiewicza*, wielkiego *hetmana litewskiego*, do Xiążąt *Rafałowskich* z *Holowczyna*, do Xiążęcia *Krzysztofa Radziwiłła*, do Xiążęcia *Ogińskiego*, do *Alexandra Gasiewskiego*, i t. d.

Do tegoż numeru pomienionego wyżej pisma, przydany jest rysunek rozwalin złotej bramy *kijowskiej*, a w objaśnieniu taka jest wiadomość: „Wystawiony tu widok rozwalin złotej bramy w *Kijowie*, zdjęty jest z natury w roku 1651, i znajdował się w zbiorze rysunków króla polskiego, *Stanisława Augusta*, który umarł w *Petersburgu*. *Pugillares* jego, zawierający mnóstwo ciekawych rzeczy, należących do historii rosyjskiej, znajduje się w *Redakcyi Północnego Archiwum*.“ Dla objaśnienia tego rysunku, przytoczone jest opisanie *Kijowa*, społeczne temu rysunkowi, a wyjęte z *Dzi. Zygm. III*, *p. J. U. Niemcewicz* T. I, str. 355. (z *Dzienn. Wileń.*)

W *St. Petersburgu* znajduje się teraz nader ciekawe dzieło sztuki, po dziesięciu latach ciągłego usiłowania i pracy dokonane, przez *P. Ernesta Hausena*, kurlandczyka, który jest jego wynalazcą. Jest to nowy instrument muzyczny, *Olimpikon*, od wynalazcy nazwany. Łączy w sobie ten instrument skrzypce, wiolonczellę, alt i kontrabas, a bardzo doskonale wszystkich tych naśladuje instrumentów. Tępy są czyste, głębokie i przenikające. Wielkość instrumentu równa się wielkości zwyczajnego fortepiano; ma pięć oktaf, i tak jest urządzony, że każdy ton można podwyższyć jeszcze na jedną oktafę. Gra się na nim, jak na klawikorcie. Kwartet, składający się w *Olimpikonie* ze czterech wyżej wspomnianych instrumentów, moc ma zupełną organu, chociaż jest bez miechów. Wynalazca miał szczęście grać na swym instrumencie w obecności *NN. Cesarza Jegomości* i *Cesarzowych*, i zasłużyć na okazanie wysokiego ich zadowolenia. (z *Dzienn. Wileń.*)

O kościach słoniowych znalezionych w gubernii *Woronezkiej*, donoszą z *Woroneża* pod 20 listopada 1821 roku: „W gubernii *woronezkiej*, we wsi *Kriutie*, inaczey, *Kostiukowką* zwanej, w wąwozie między górami, w rowie powodzią jesienną wyrzuty, znaleziono mnóstwo kości słoniowych, ważących po 13, 12 i 11 funtów. Prócz kości znaleziono dwa zupełne skielety słoniów. Kły w nich znajdujące się, mają dwa i ćwierć arszynów długości, ale długim leżeniem w ziemi tak uszkodzone, że w całości wydobyć niepodobna. Jeżeli trafny jest domysł, że słonie zaprowadzone były na *Ukrainę* w czasie najeścia *Mamaja* na *Rossyę*; te więc ich pozostałości leżą już pod ziemią więcej czterech wieków. Samo nawet nazwanie wsi *Kostiukowki*, równie, jak i dawniejszego w tej gubernii miasta *Kostiensk*, od znajdowanych kości pochodzić może. W innych też miejscach gubernii *woronezkiej*, i nie w małej liczbie, zdarza się znajdować kości słoniowe. (z *Dzienn. Wileń.*)

Kurs wileński na assygnaty od dnia 21 lutego rubel srebrny, 3 ruble kop. 85, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 86, stary rubli 11, kopiejek 65, imperyał rubli 37 kop. 40.

Wilno dnia 24 Lutego 1822 Roku v. s.

Tygoanik Wileński

Dnia 15 t. m. wyszedł z druku Ner. 3ci Tygodnika Wileńskiego, w którym są następujące materye: Emigracya rodziny królewskiej domu Braganckiego do Rio-Janeiro, stolicy Brazylii, w roku 1806. Śpiewy ludu Litewskiego p. E. Staniewicza O brodzie, z francuz. Mody paryzkie z ryciną kolorowaną.

U w i a d o m i e n i e.

1. Expedycya Gazetna Głównego Pocztańtu Litewskiego, odbierając od wielu prenumeratorów na Pszczółkę Krakowską na rok 1822. dopominania o numerach początkowych i rycin uwiadomienia, iż podług doniesień drukowanych w tymże samem piśmie, wszyscy, którzy się z prenumeratą na nie spoznili, początkowych numerów nie otrzymują, gdyż tyle tylko drukowano, ile było zaprenumerowanych z początkiem roku; a co do rycin, te, które były przysyłane z tegorocznymi numerami Pszczółki, należały do roku przeszłego, i Expedycya Gazetna przeszlorocznym prenumeratom je odesłała.

o Włóczęgach

1. Od Mińskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się iż wzięci za nieokazaniem świadectw piśmiennych areztanci, Iwan Markow Sokołow, Andrzej Siemonow Fiedorenka, Andrzej Sołowjew i Siemion Wasiljew, z których chociaż pierwsi dwaj powiadali siebie włóścianami Sokołow Astrachańskiej gubernii i powiatu obywatela jenerala Kazaczewa, a Fiedorenko slobodzko-ukraińskiej gubernii powiatu charkowskiego wsi Obmanowa, ale te ich wyznania podług uczynionych wyprawek okazały się kłamliwymi, Sołowjew zaś tłumaczył się, że nie pamięta miejsca swojego urodzenia, na mocy ukaz Rządzącego Senatu pod 29 sierpnia 1807 roku uznani za włóczęgów, i z nich pierwsi trzej oddani do służby wojskowej, a ostatni Wasiljew dla niesposobności do niej i do robot w twierdzy dla starości i dla niedostatku zębów odesłany do Syberyi na osadę. Przymioty wspomnianych włóczęgów: Sokołow wzrostu 2 arszyn 5 wierszków, twarzy podługowatej, czystej, nosa długiego, oczu światło-szarych, włosów światłorusskich, mówi wyraźnie od urodzenia lat 30; Sołowjew wzrostu 2 arszyn 4 wierszków, twarzy podługowatej białej, nosa miernego, oczu karych, włosów ciemnorusskich, mówi czysto, od urodzenia lat 21; Wasiljew wzrostu miernego, twarzy podługowatej, czarniawej, oczu sinich, nosa wielkiego, brody rudej, włosów na głowie ciemnorusskich, mówi cicho porusku, od urodzenia lat 46 zatym jeżeliby z pomienionych włóczęgów pierwsi trzej okazali się do kogokolwiek należącymi, właściciel z prawem dowodami o przynależeniu ich do siebie zechce prosić, gdzie należy, w terminie prawem przepisany, o kwit na policzenie za rekruta dnia 11 lutego 1822 roku.

Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

L i c y t a c y a

1. Kamienica funduszowa arcy-bractwa Różańcowego przy kościele XX. Dominikanów Wileńskich eksystującego oznaczona N. 225 na rogu Szklanney ulicy położona, ma wypuszczać się w trzyletnią arendę przez licytację, która się będzie czyniła w miesiacu marcu roku idącego w dniach 8, 15, i 15, ktoby więc chciał onę kamienicę zaarędować albo całą ze sklepami, lub tylko mieszkania gurne, niech raczy udać się do niżej podpisanego mieszkającego w Klasztorze XX. Dominikanów Wileńskich, u którego powyższe wiadomość o warunkach ugodnych. Takowe uwiadomienie dla trzykrotnego ogłoszenia drukiem podaje się do gazety Kuryera Litewskiego. Roku 1822 meca lutego d. 22.

X. Jakób Falkowski Zakonu Kazn. Wilen. Kazn. Prom. Prezyd. w Radzie arcy-bractwa R. S.

Roku 1822 meca lutego 25 dnia takową awizacyą redakcyą może umieścić do gazet Kuryera Litewsk. poswiadcza Wilen. Ziem. Prezydent Michał Sawicki.

Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski sprawę kredytorów zesłego Gaspiera Sławoczynskiego regulujących pretensye do dóbr Klatyszek dnia 3 następnego, meca marca, wziąć do namowy postanawia; ktokolwiek przed tym terminem niewydzicie z pretensyą, utratę oney własney winie przypisze, bowiem po dniu 5 marca żadna pretensya niebędzie przyjęta: żeby wszystkich wiadomości doszło: niniejsza awizacya w gazecie Kuryera Lit. zamieszcza się. Datt 1822 r. lutego 18 dnia.

Prezydent Ziemi i Exdywizorski Jan Kałiński Sędzia Ziem. Rosien. Kazimierz Juriewicz Pisarz Ziemi Ignacy Giedgodd.

1. Majętność Wereskow i Pulbrzeg z nowozabudowanym na owczarnią Awulsem Podgurze zwanym, w Pcie Nowogr. nad rzeką Niemnem leżącą; żadnemi długami i opisami nieobciążoną; z włością zapomożoną; z nowymi młynami; z domem mieszkalnym i wygodno ekonomiczną budowlą; z inwentarzami, miernego lecz w dobrym gatunku stada koni, liczonej obory składającej się z gatunków holender. i tyrol. bydła; i owczarni poprawney z tryków i owiec zza granicy sprowadzonych; z miedzią browarną parową z 3ch aparatów składającą się; z wszelkim sprzętem domowym za cenę przystępną na wieczność do sprzedania.

Ktoby zatym chciał pomienioną nabyć majętność, może mieć dokładną wiadomość od aktora w czasie kontraktów mins. i nowogr., w Wilnie zaś od JW. Petersena Sędziego Kommissyi Radziwiłow. mieszkającego w Kardynalit. Takowe ogłoszenie wolno umieścić w Kuryerze Litew. zaświadcza Jan Petersen Członek Kommissyi Radziwiłowskiej.

P o z e w.

1. Wedle ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Rafałowi Stengwiłowi b. Pisarzu Ziemi Trockiemu Opiekunowi b. zesłanej Anny Przyborówny Czesz. Mozyrskiej, oraz utrzymującemu wszelki majątek ruchomy i sumowny, po niey pozostały do odpowiedzi Janowi Łoweyce Szamb. zawiniającemu zesłanej Annie Przyborównie o zł. pol. 16,000 po dekrete kopiow spraw, a zaś Trojanowi Przyborowi Podkom. Rzeczyckiemu sukcesorowi teyże Anny Przyborówny, oraz Star. Abrahamowi Litnanowiczowi o rubli sr. 350, Kasperowi Pruszanowskiemu Sędz. Ziem. Bobruysk o czer. zł. 150, Hilaremu Dawidowiczowi Rot. Ptu Pińskiego o czer. zł. 300, zesłanej Annie Przyborównie zawiniającym do odpowiedzi za dług teyże Przyborówny przypozuwającym się z arasztem pozew loco perageandae excentianis przed Sądem Grodz. ptu Wileń. na roczki marcowe i po nich następne z cytacyi W. Onufrego Jasiewicz: który obżatowanych pozywa w referencyi do trzech dekretów Grodz. Wileń. w tey materyi zapadłych a w szczególności zaś oto: iż co żalujący mając sobie dekretem Grodz. Wileńskim oczewistym w roku 1810 junii 21 dnia zapadłym rubli sr. 180 i kop. 49 $\frac{1}{2}$ oraz złotych pol. 200 na zesłanej Przyborównie i wszelkim jej majątku przysądzoną summę, lecz gdy taż Przyborówna nieuściszy się z takowego zawinienia zesła z tego świata, a majątek wszelki jaki po niey pozostał, to jest w ruchomości goto-

wych pieniądzech i obligach; na powyżey za-
cytowanych osobach, pozostał w ręku obżało-
wanego Stęgwilly, przeto żalujący stosownie
do dekretu Grodzkiego Wileńskiego w roku 1821.
miesiąca junii 8 dnia zapadłego pozywa wszy-
stkich obżałowanych i prosi, o warowanie acti-
vitate locis standi na dekret niestanny w ro-
ku 1822 miesiąca januaryi 27 dnia, zapadły
o aprobatę aresztów, zakładających się, poczem
o sądzeniu summy rubli srebrnych 180 kopiejek
40 $\frac{1}{2}$ i złotych polskich 200 kar alney z procen-
tem i expensem prawnym w jak najkrótszym ter-
minie pod karą sprzeciwieństwa na wszystkich
obżałowanych, a szczególnie na obżałowanym
Stęgwille i Łoweyce, oraz tego decydowania
co w sprawie proszonym będzie. S. Z. M.

Roku 1822 miesiąca februaryi 20 dnia wo-
żny niżej wyrażony świadczę iż tę kopiją po-
zwu z oryginałem zgodną w sprawie W. Onu-
frego Jasewicza Urodzonemu Rafałowi Stęgwil-
łowi byłemu Pisarzowi Ziemskiemu ptu Trockiego,
i Janowi Łoweyce Szambelanowi po dekreście
copiarum spraw a zaś Trojanowi Przyborowi
Podkomorzemu Rzeczyckiemu, starozakonnemu A-
brahamowi Litmanowiczowi, Gasperowi Prusza-
nowskiemu Sędziemu Grodzkiemu Bobruyskiemu
Hilaremu Dawidowiczowi zawiniającym zeszłej
Annie Przyborównie do odpowiedzi przed Sąd
Grodzki ptu Wileńskiego na roczki marcowe i
po nich na następne w skutek dwóch dekretów
Sądu Grodzkiego wileńskiego do gazety Kurye-
ra Litewskiego podałem i strony o teyże rozpra-
wie zawiadomiłem. Dat ut supra. Ignacy
Maryanski wożny powiatu Wileńskiego.

Roku 1822 februaryi 21 dnia takowy Po-
zew do gazety Kuryera Litewskiego dozwala się
przyjąć. Antoni Pamarnacki Sędzia Grodzki
Wileński.

TEATR WILEŃSKI.

Dziś w pątek to jest dnia 24 februaryi
1822 na żądanie publiczności, artyści Warszaw-
scy strzymawszy swój wyjazd z Wilna, dadzą się
widzieć ostatni raz na scenie tutejszey w trage-
dyi Kornelu przez L. Ocinskiego tłumaczoney pod
tytułem Cyd.

O g ł o s z e n i e.

2. Rejestr nasion, gospodarskich, ogrodowych,
kwiatów, równie też drzew i krzewów amerykań-
skich i innych, w najlepszych jak wiadomo gatun-
kach, znajdujących się u JPana J. H. Zigra w
Rydze, można dostać bezpłatnie u właściciela, i
w magazynie W. Józefa Kopscha w Wilnie.

2. Bezpieczeństwo skarbu wymagało tego po-
rządku w administracji dobr skarbowych, ażeby
wszyscy dożywotnicy składali Izbie Skarbowey sa-
mi, albo przez tych, którym praw swoich ustapi-
li, świadectwa urzędowe o swoim życiu. Dla tego
Rządzący Senat ukazem swoim 16 wrzesnia roku
1812 zalecił, iżby o tych dożywotnikach, co są w
kraju Rosyjskim co pół roku: a o innych którzy
mieszkają za granicą corocznie świadectwa tako-
we przysyłane były, a to pod obawą stracenia pra-
wa dożywotniego. Kilkakrotne ogłoszenia Izby
skarbowey Grodzkiej, czynione przez posrze-
dnictwo Sądów niższych i Kuryera Litewskiego,
uczyniły tę ustawę wiadomą wszystkim tym, co po-
siadają dobrą prawem dożywocia nadane. Wszak-
że niekażdy z nich jest dosyć troskliwy, aby bez
przerwy stawało się oney zadosyć. Na przestro-
gę wszystkich Izba Skarbowa Grodzka ogłasza, że
w czasie następnym żadne przyczyny nieposłusz-
ne do usprawiedliwienia opieszałości, owszem naj-
mniejsze uchybienie sciągnie karę ukazem Sena-
tu przepisaną. Każdy przeto czy to sam dożywo-

tnik, czy rządca jego, czy nabywca prawa doży-
wotniego, mieszkając w Starostwie dożywotnim, pil-
nego starania przykładać powinien, aby przepis
ukazu Rządzącego Senatu jak najszybciej był wy-
konywany. Skutki zaś z opieszałości i opuszczenia
pochodzące własney swojej winie przypiszą. Dnia
18 lut. 1822 r. Radca Antoni Symonolewicz.

Protokulista Radca Tytular. J. Dobrzy-
lewski.

O ś w i a d c z e n i e.

2 Excerpt oświadczenia z Protokołu Potocz-
nego Ziemskiego Ptu Wileńskiego w dacie niżej
wyrażający się zapisanego i tegoż czasu pod pie-
częcią urzędową Ziemską tegoż Ptu jest wydan.

Roku 1822 miesiąca lutego 18 dnia. Przed
aktami Ziemskimi Ptu Wileńskiego stawając o-
sobiście WJP. Józef Kuszleyko oświadczenie po-
niższe wpisać do protokołu podał: oświadczenie
imieniem JPP. Macieja i Gabina synów Anastaze-
go Syrpowiczow naprzeciw podstępnyemu działa-
niom obżał. Dyonizego i Felicyana Butkiewiczow
i dalszych, z tego zanesione powodu: obżał. But-
kiewiczowie osmieleni zapędną chęcią korzysta-
nia z obcey własności, mniey chwalebny postępu-
jąc drogą, w momencie, kiedy zeszły Anastazy Syr-
powicz oyciec żał. pozbawiony przez zbyt ciężką
chorobę z władzy umysłu, niebył już władnym
sobą, wówczas obżałci za utworzonym nieczem-
nie tranzaktem mimo prawych successorow Ma-
cieja i Gabina Syrpowiczow, cały fundusz nie-
zaprzeczony własność żał. oycia składający, a szcze-
gólnie majątność Podubisie Floryaniszki w ptoie
Rosieńskim leżącą, niemniej summy i pozostałą
różnego tytułu ruchomość dla siebie przywłasz-
czywszy, samowolnie między wielu osob. wystę-
pnie tętujących zagarnęli i aż do dziś dnia wszy-
stko to nieprawnie utrzymują, tak niepraktyko-
wany uzurpatorów postępek zagnął nieszczęśli-
wego successora Macieja Syrpowicza do zapisania
w własnym i brata Gabina imieniem naprzeciw
Butkiewiczom oświadczenia, a w dalszey kolei są-
downie rozwinięty został z obżał. proceder. Kie-
dy wszakże prawne to przeciw zbyt śmiałemu
obżał. nadużyciu zapobieżenie niezdolało wstrzy-
mać ich nieograniczoney zyskow. chęci, i gdy żał.
ze smutkiem dostrzegają, że obżał. Butkiewiczowie
fundusz drogą naturalnego spadku na nich po oy-
cu przechodzący bezwzględnie marnotrawią i o-
bok tego z różnemi osobami w umowy i układy
wchodzą, przedsiębiorząc niewolnie i przeciw pra-
wu ony wybywać. Dla tych więc jedynie przy-
czyn niżej podpisany z mocy wydanego pełnomo-
cnictwa i teyże daty to jest dnia 20 januar 1822
roku, w aktach Grodz. Rosień. przyznanego w imie-
niu żał. Syrpowiczow działający, przez niniejsze
oświadczenie do gazety Kuryera Lit. podające się,
całą o tem publiczność ostrzega, że Butkiewicz-
owie pod żadnym względem ani pretensorami, ani
też successorami nie są, i żadnego zgola stosun-
ku do funduszu po zeszłym Anastazym Syrpowi-
czu oycu żał. pozostałego nie mają i mieć niemo-
gą, że prawi successorowie z obżał. Butkiewiczami
o podstępną czynność z utworzenia pomowionego
tranzaktu wynikającą, prawem w całej obszerno-
ści czynić i krzywd swoich dochodzić będą, że
ich nieprzystoynne kroki i nieważne działania kil-
kakrotnie w aktach prawnie zaskarżyli, że więc
powrótu podstępnie i gwałtownie zabraney sobie
własności w miejscu właściwym dopomną się i
naostatek, że wszelkie układy lub umowy w jakim
kolwiek względzie z Butkiewiczami i dalszemi
nastale za nieczemne jako z nie aktorami rzeczy
zaszłe uważać będą, o czem przez te oświadczenie
do akt i do gazety Kuryera Lit. podające się
wszystkich interessujących zawiadamiają. U tego
oświadczenia podpis w protokule następny. Ta-
kowe oświadczenie jako plenipotent podpisuję Jó-
zef Kuszleyko.

Zgodziłem Jan Zienkiewicz W. Z. Regent.

Roku 1822 meca lutego 18 dnia takowe oświad-
czenie może umieścić Redakcyja do Gazety Kurye-
ra Litewskiego poświęcam:

Prezyde nt Ziem. P. Wileń. Michał Sawicki.

O g ł o s z e n i e.

3. Rząd Guberski Litewsko - Wileński podaje do wiadomości, iż poymany Wileński Gubernii w powiecie Kowieńskim niemający paszportu Łarion Silin, mianujący się ekonomicznym włościaninem Ołoneckiej Gubernii Kentowskiego powiatu majątku Tepnica, zwanego; za niezłożeniem na to żadnych dowodów, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu 29 sierpnia 1807 roku, przez rezolucyą tegoż Rządu Guberskiego 23 zeszłego styczniowi nastąpił, uznany został ułogę, i odesłany w Wileński garnizenny batalion dla pomieszczenia go w służbie wojennej, do której po obrewidowaniu okazał się być zdolnym; pomieniony zaś Łarion Silin, ma lat od urodzenia 28, wzrostu 2ch arszyn 5 $\frac{1}{2}$ wierszków, twarzy małej, czystej, włosów na głowie wosach i brodzie rudych, oczu szarych, nosa małego; właściciel jakowego ułogi ma prawo przy złożeniu dowodów o należności jego do siebie prosić gdzie należy wydania kwitu, o policzeniu go za rekruta. Februarii 18 dnia 1822 roku. Kazimierz Nowicki Sekretarz.

Ogłoszenie Opieki Szlacheckiej Ptu Wileń.

3 Po zeyściu z tego świata w mieście Wilnie Antoniego Zabłockiego Regenta starodubowskiego, wszelki jego fundusz został przez Opiekę Szlachecką Ptu Wileń. spisany dla objęcia którego, przybyła z dziećmi z Gubernii Mohilewskiej Anna z Sawelewów Zabłocka wdowa po Ignacym Zabłockim, bracie wzmianowanego Regenta Zabłockiego. Lecz gdy prawami przepisanych dowodów niezłożyla i kiedy mogą być bliżsi, albo równi sukcesorowie pozostałego majątku; Opieka więc uczyniwszy należne ze swojej strony rozporządzenie, stosownie do rezolucyi swojej dnia 4go ter. mca nastąpił, podaje niniejsze ogłoszenie do trzykrotnego umieszczenia w Gazecie Kr. Lit. z wezwaniem, aby sukcesorowie majątku Regenta Zabłockiego, z dostatecznymi dowodami nieodmiennie przed dniem 15 maja roku idącego do Opieki Szlacheckiej Ptu Wileń. przybyli. Po upłynieniu bowiem takowego terminu najbliższy z krewnych sukcesyą obymie, a żadne inne późniejsze zgłoszenie się przyjętem w uwagę niezostanie. Roku 1822 lutego 15 dnia.

(Dziennik czynności podpisali) Prezydający w Opiece Marszałek Baliński, i Członkowie Sądu Ziem. Wileń.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Zygmunt Siemaszko.

Pozew Edyktalny.

3. Wedle Ukezu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Całg Rossyą etc. etc. etc. Urodz. Elżbiecie Kulikowskiej, Szamb. b. dworu pol. w asystencyi opieki debitorów, Erazmowi Moszczyńskiemu Sowiet. Tytular. należącemu do tej sprawy po dekrete suspensionis, Kazimierzowi kapitanowi b. wojsk pol., Kajetanowi Kulikowskiemu, oraz Annie Kulikowskiej, mianującemi się sukcesorami zeszłego Stanisława Kulikowskiego Szambel. b. dworu pol. Kazimierzowi Juchniewiczowi, jako posydującym po nim fundusz ewikcyi uległy i odpowiedzialności, jak niemniej wszystkim debitorom Stanisława Kulikowskiego Szambel. poniżej wyszczególnionym oświadczeniem w roku 1805 apryla 23 w aktach Ziem. Wileń. zanieśionym objętym. Z rejestru compotationis p. Kulikowskę Szambel. złożonego wykazany loco peragenda executionis, Pozew przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. na rok trzykrólskie z powodztwa Ur. Teofila i Bogumily Zylinski, którzy mieniąc i referując się do rozpoczętego w Sądzie Ziem. Wileń. proce-

deru, zapadłego w roku zeszłym 1821 mca julii 1 dnia, komportacyą, kopią z spraw, i awizacyą przeznaczającego Dekretu, w szczególności zaś o to pożywają. Zeszły z tego świata Stanisław Kulikowski Szambel. b. dworu pol. będąc kredytu potrzebny, a znaydując ony u żat. na zapis obligacyyny, w roku 1815 marca 2 wydany, zawinił rubli sr. 39, w roku następnym 1816 7bra 29 pożyczyl czer. zł. 20 u J.P. Bogumily Zylinskiej, udzielnie w roku 1815 julii 25 u obojga żat. pożyczyl rubli sr. 105, a z wniesieniem ewikcyi na kamienicę w mieście Wilnie na Samowicz ulicy sytuowaną pod N. 49, jakowych sum nie opłaciwszy w terminach dni życia zakończył, a po jego zgonie obżał. wszelki majątek osiągnąwszy stosownie do prawa Art. 10 z Roz. 7, 22, z Roz. 4 długi opłacać jesteście obowiązani, w objęcie zatem uzyskania satysfakcyi Zylinscy pozwalają obżał. przed Sądem Ziem. Wileń. i po zakroczonych uprzednio dyllacyach, gdy na dniu 27 styczniowi idącego roku przypadła sprawa, Sąd Ziem. Wileń. w rozbiórze dzieła ku ostatecznemu zdefiniowaniu oddanego, z powodu bydz mogących dalszych wierzyteli i zebrania massy funduszu, komportacyi wszelkich dokumentow, na wszelkich stronach in natura, i ruchomości, po zeszłym Kulikowskim Szambel. pozostałych, na rejestrze wyprzedac ony przez publiczną licytacyą determinował, wyniesieniem zaś pozwow edyktalnych po debitorow zeszłego Kulikowskiego Szambel., wedle złożyć się mających przez Szambel. Kulikowskę, i dalszych konsukcessorow dowodow żat. Zylinskim przyporuczył, ze złożonych zatem dokumentow w komportacyi, i oświadczeniu, w roku 1805 apryla 23 przez Kulikowskiego Szambel. przeciwko swym debitorom zanieśionego, gdy się to odkrywa, że różni debitorowie znaczne summy Szambel. Kulikowskiemu zawiniają, a konsukcessorowie posydując majątek ewikcyi uległy, ani debitorom płacić, ani też zając się windykacyą funduszu nie chcą, uzupełniając Zylinscy Dekret Sądu Ziem. Wileń. w dniu 27 junii rozpoczęty, a 1 julii ogłoszony, powołują debitorów, jako to: Annę Kulikowską Rotm. Grodzień. w asystencyi opieki Michała Orzelskiego Kapitana Ptu Ihumeń. o zł. pol. 3000, Maryannę matkę, Antoninę córkę, Komarową i Komarównę successorki zeszłego Antoniego Komara, w asystencyi opieki, o sumę jedną czer. zł. 430, drugą cz. zł. 175, Michała Granowskiego Sekr. Kor. lub jego sukcesorow, i Michała Szerbinskiego o zł. pol. 8,726, Konstantego Kości Porucznika o czer. zł. 85 za obligiem, i 27 za rejestrem, Narkiewicza Kapitana lub jego sukcesorow, o rubli sr. 510 kop. 70, Stanisława Eysmonta Por. o czer. zł. 12 za obligiem i 18 za rejestrem, Antoniego Jabłońskiego o czer. zł. 40, Jawgiella o rubli sr. 10 Michała Drzewskiego za rewersem o zwrot pałasza, lub zapłatę czer. zł. 50, Stefana Traszkiewicza Kom. Ziem. Lidz. o czer. zł. 100, Walentego Strutinskiego Kapit. za rewersem o czer. zł. 15, Antoniego Jeleńskiego o czer. zł. 30, Benedykta Paszkiewicza Sędziego o czer. zł. 22 $\frac{1}{2}$, Nicefora Kamińskiego o czer. zł. 5 i rubli sr. 15, Piotra Gorskigo o czer. zł. 40 za 2ma obligami, Desentnikolai Podpuł. o rubli sr. 22 i kop. 70, Macieja Siekierzynskiego, o czer. zł. 10, Tomasza Rukiewicza Kapit. o czer. zł. 105 za 2ma obligami, Antoniego Janulewicza o czer. zł. 3, Atanazego Pruszyńskiego o czer. zł. 65, Karola Gintowta, o zwrot obligu na czer.

zł. 50, przez Piotra Gorskiego wydane, Mańkowskiego o czer. zł. 26, Komara o zwrot obligu Wołodkowicza na czer. zł. 100, lub opłaty tej summy, Stanisława Tynkhauza o czer. zł. 18, Alojzego Kiewlicza sukcesorów, o czer. zł. 8, Ciechańskiego Regenta Granicz. Wilkom. o czer. zł. 12, Antoniego i Atanazego Pruszyńskich Sędzi. Ziem. Mins. za przelewem Narkiewicza o czer. zł. 150, Stanisława Wielickę o czer. zł. 20, Walentego Przesmyckiego Sowiet. o czer. zł. 55, Sawiecina Konowałowa kupca o zwrot wziętych papierów, lub opłaty summy rubli sr. 550, Benedyktę Romerową Sędz. o czer. zł. 46 i zł. pol. 488, Ludwika Krasnickiego o czer. zł. 6, Grochowskiego Star. o czer. zł. 6, Elżbietę Zieńkowiczową o czer. zł. 20, oraz Star. Zelika Mowszowicza o zł. pol. 100, Eufroima Moyżeszowicza o zł. pol. 150, Moyżesza Kiwelowicza o czer. zł. 8, o rekognicy summy poszczegól. nionych na rzecz sukcesorów zeszłego Kulikowskiego a z oney uczynienia satysfakcyi dla żał. za 3 obligami summy zawinionych z gotowych pieniędzy. Jeżeli zaś natychmiast onych debitorów nie złożą, tedy wprost sądzienia na obzał. Elżbiecie Kulikowskiej i Moszczynskim, jako majątek wszelki po zeszłym Stanisławie Kulikowskim osiągnających. Do przyjęcia juramentu na tym, jako summy Elżbieta Kulikowska zaręczała opłatę należności żał. z swego funduszu, do powrotu expens prawnych. Do nakazania warować loci standi activitatem S. Z. M.

Roku 1822 february 10 dnia Woźny niżej podpisany zeznaje tym moim relacyjnym podanych pozwom kwitem, iż kopii onego z tym oryginałem zgodne na rok trzykrólskie w sprawie UUr. Teofila i Bogumily Zylińskich przed Sąd Ziem. Wileń. UUr. Benedyktowi Paszkiewiczowi Sędzi. 2 Ur. Walentemu Przesmyckiemu Sowiet., 3 Urodz. Elżbiecie Kulikowskiej Szamb. b. dworu pol. 4, Erazmowi Moszczynskiemu kom. Sądu Niższego Ziem. Ptu Wileń. 5, Kazimierzowi Juchniewiczowi, o czewisto w ręce w mieście Wilnie popodawałem, 6, po UUr. Annę Kulikowską Rotm. Grodz. w asystencyi opieki, Michała Orzelskiego Kapit. Ptu Ihumeń., Maryannę matkę Antoninę córkę Komarową i Komarównę sukcesorki zeszłego Antoniego Komara w asystencyi opieki, Michała Granowskiego Sekretarza Koron. lub jego sukcesorów, i Michała Szerbinskiego, Konstantego Kości Porucz., Narkiewicza kapit. lub jego sukcesorów, Stanisława Eysmonta Por., Antoniego Jabłońskiego, Jawgiela Drezewskiego, Stefana Trzaskiewicza Komor. Ziem. Lidz., Walentego Strutynskiego Kapit. Antoniego Jeleńskiego. Nicefora Kamińskiego, Piotra Gorskiego, Desentnikolai podpuł., Macieja Siekierzyńskiego, Tomasza Rukiewicza Kapit. Antoniego Janulewicza, Atanazego Pruszyńskiego, Karola Gintowta, Mańkowskiego, Komara, Stanisława Tynkhauza, Alojzego Kiewlicza sukcesorów, Ciechańskiego Regent Grodz. Wilkom., Antoniego i Atanazego Pruszyńskich Sędz. Ziem. Miń. Stanisława Wielickę, Sawiecina Kanowałowa kupca, Benedyktę Romerową Sędz., Ludwika Krasnickiego, Grochowskiego Star. Elżbietę Zieńkowiczową, Kazimierza i Kajetana, oraz Annę Kulikowskich, Star. Zelika Mowszowicza, Eufroima Moyżeszowicza, Moyżesza Kiwelowicza. Jako niewiadomych z pomieszkania, i osiadłości w tej gubernii nie mających, do drzewi sądowych przybiłem i dla wiadomości debitorów do Gazety Kuryera Litewskiego podałem. Wincenty Kondratowicz Woźny Sądu Głównego Litewskiego Wileń.

Roku 1822 meca february 10 dnia przed akta-

Roku 1822 mca february 16 dnia przelania										
Obserwacje		Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.
meteorologi- czne.	dnia 22	średnia	27 cal.	8,6 lin.	+	4,41	stopni	Polud. Wschod.		Pochmurno
	dnia 23	średnia	27	— 3,2	—	+	4,75	Polud. Zachodni		Deszcz
	dnia 24	godz. 6	27	— 2,5	—	+	2,75	Poludniowy		Pochmurno

ni Ziem. Ptu Wileń. znajdując się obecnie Woźny w górze wyrażony takową relacyą podanego pozwu zeznał i w protokule zeznał woznieńską własną ręką rozpisat się Przyjacielem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

3. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego ptu Wileyskiego w dacie niżej wyrażoney zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż powiatu roku 1822 miesiąca febr. dnia stronie jest wydany.

Roku 1821 miesiąca nowembra 18 dnia oświadczenie imieniem Kleta Porucznika wojsk Ros. brata Teofili Nadworney Sowietnikówny siostry Wazgirdow wrzeczy następney czyni się o to: Pod życiem s. p. Ludwika Wazgirdowey nadworney Sowietnikowey matki żalujących, urodzony Franciszek Lipiński Podpułkownik wojsk rossyjskich i Kawaler przez lat dziewięć ciągle w majątności Zarach zostając, miał sobie wszystkie z tych dóbr i attynencyonalnych folwarków powierzone intraty; a zajmując się rozmaitemi prawnymi interessami również miał w swoim ręku i zawiadywaniu ogulne Archiwum tudzież wydawane przez, zeszłą matkę żalujących wieloliczne blankiety, po zaszłym zgonie matki jako dożywotniczki majątności Zar i folwarku Suchego Borukiedy żalujący jako naturalni Sukcesorowie i dziedzic ogólnie dobra dziś do swego władania obięli, z przezyrzenia Archiwum w mnogiej liczbie nieznaną dość ważnych papierów. Okoliczność takowa tak przez zatratę potrzebnych dowodów niewiadomo jaką kolaję, jako też powodem mianych przez urodzonego Lipińskiego zeszłej matki żalujących blankietów, iżby oświadczyć się w czasie późniejszym z własnego funduszu niewinnie nieodpowiadali, a co większa jeśliby jakie przez tegoż Franciszka Lipińskiego z kimkolwiek bądź czyto w imieniu jego własnym, czyliż zeszłej Ludwiki Wazgirdowey tranzakta opisy i tym podobne umowy, ku krzywdzie żalujących zmierzające, okazały się być zawarte, by te najmniejszego znaczenia jako podstępnie działane mieć niemogły, i za onemi żalujący do odpowiedzi niebyli obowiązani, dla dostateczney o tem wiadomości obywatelskiej i własnego nadal bezpieczeństwa niniejsze żalujący w aktach właściwego powiatu zapisują oświadczenie. w Protokule podpis zanoszącego następny. Takowe oświadczenie jako zanoszący podpisuje. Kajetan Tomaszewicz Gr. Wilej. Regent.

Zgodziłem z Protokulem potocznym Wincenty Kiersnowski Ziemski powiatu Wileyskiego Regent
Wolno drukować poświadczam Ignacy Kijkowski Pisarz Ziemski powiatu Wileyskiego.

3. Departament Cywilny Sądu Głównego Wileńskiego Dekretem oczywistym 1822 january 27 ferowanym Ignacemu Nowickiemu Sędziemu Gran. Telszewskiemu i wszystkim kredytorom i pretensorom Tadeusza Nowickiego, iżby Dekretem Exdywizorskim w dobrach Gadanowiu alias Degienach 1821 8bra 31 dnia ogłoszonym sądzone przysięgi przed dniem 1 miesiąca maja przed Sadem Ziemskim Telszewskim lub przed innym jakimkolwiek, gdzie strony są zamieszkałe wykonały, i o tem dowod w spomnionym Sądzie Ziemskim Telszewskim złożyły nakazał, niemniey dla wiadomości stron ogłosić w gazetach Kuryera Litewskiego takie postanowienie sukcesorom Tadeusza Nowickiego polecił. Datt 1822 meca february 7 dnia.

Zgodno z decyzją Sądową świadcze Regent Wołodko.

Wolno drukować Prezydent Zawisza.

3 Pod N. 150 w domu W.X. Kanonika Antuskiewiczza na bernadynskiej ulicy są do przedania za pomierną cenę nowomodne parokonne urzędowej roboty drążki, życzący one nabyć uda się do JP. Alojzego Kodzia zarządzającego tym domem.